

ת"פ 14122/04/14 - מדינת ישראל נגד ש.י. מיטב השקעות יזום ובנין בע"מ, יורם שוחט

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 14122-04-14

לפני:

כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

-

הנאשמים:

1. ש.י. מיטב השקעות יזום ובנין בע"מ
2. יורם שוחט
ע"י ב"כ: עו"ד חנן דרי

פסק דין

1. כתב האישום בתיק זה הוגש נגד הנאשמת 1 - ש.י. מיטב השקעות יזום ובנין בע"מ, אשר הפעילה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום את תחנת דלק "מפרש" בראשון לציון (להלן - הנאשמת) ונגד הנאשם 2, בעל מניות ומנהל רשום של הנאשמת (להלן - הנאשם).

2. לגבי הנאשמת נטען כי העסיקה עובדים כמתדלקים וקופאים בתחנת הדלק, וניכתה משכרם בחודשים ספטמבר, אוקטובר ונובמבר 2011 סכומים שונים, שלא כדין ובניגוד להוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958 (להלן - החוק).

סעיפי האישום שעל פיהם הואשמה הם סעיפים 25א' ו-25ב' (ב) לחוק.

3. לגבי הנאשם נטען כי הפר את חובתו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת העבירה. הנאשם הואשם בעבירת הפרת אחריות אישית של נושא משרה - עבירה לפי סעיף 26, 25א' ו-25ב' (ב) לחוק.

4. **בפתח הדברים אודיע כי החלטתי לזכות את הנאשמים, מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.**

5. בכתב האישום פורטו שמותיהם של חמישה עובדים אשר נטען כי משכרם בוצעו ניכויים שלא כדין:

שם העובד	חודש העסקה	הניכוי שלא כדין משכר העובד
1. אוליסיה דבורקין	9/11	₪ 470.5
	10/11	₪ 794
	11/11	₪ 962
2. אמיתי בן חיים	10/11	₪ 128.96
3. אליאור כהן	9/11	₪ 238.97
	10/11	₪ 177
	11/11	₪ 318
4. רם שרייבהנד	9/11	₪ 92
	11/11	₪ 126
5. אלירן אסנהיים	11/11	₪ 123

6. בישיבת 11.6.17 ביקשה המאשימה למחוק את עובדים מס' 1 ו- 2 מהרשימה, כך שכתב האישום מתייחס לעובדים 3, 4, ו- 5 בלבד.

7. הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום.

8. מטעם המאשימה העידו המפקחת גב' מורן מאור והעובדים רם שרייבהנד, אליאור כהן ואלירן אסנהיים.

כן הוגשו המסמכים הבאים:

מא/1 - דו"ח רשם החברות

מא/2 - תלושי שכר של העובד אליאור כהן לחודשים 9/11-11/11.

מא/3 - פרוטוקול עדותו של נאשם 2 מיום 30.10.12 בפני גב' מורן מאור.

מא/4 - פרוטוקול עדותו של נאשם 2 מיום 15.11.12 בפני גב' מורן מאור.

מא/5 - דרישה להמצאת מסמכים מיום 3.6.12.

מא/6 - תלושי שכר של העובד רם שרייבהנד לחודשים 9/11 ו-11/11 ותלוש שכר של העובד אלירן אסנהיים לחודש 11/11.

9. מטעם הנאשמים העיד הנאשם וכן עובדות לשעבר - גב' אולסיה דבורקין וגב' גילה גריידי.

10. על מנת לעמוד בנטל ההוכחה המוטל על המאשימה, עליה להוכיח מעבר לספק סביר, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ניכתה הנאשמת משכר העובדים סכומי כסף, בניגוד להוראות החוק.

11. כעולה מתלושי השכר שהוצגו, אין מחלוקת כי משכרם של שלושת העובדים ששמותיהם מפורטים בכתב האישום, נוכו כספים.

לצד הניכויים נרשם בתלושי השכר "מפרעה".

12. סעיף 25 (א) לחוק הגנת השכר קובע:

"לא ינוכו משכר עבודה אלא סכומים אלה:

(1) סכום שחובה לנכותו, או שמותר לנכותו על פי חיקוק;

(2) תרומות שהעובד הסכים בכתב כי ינוכו;

(3) דמי חבר בארגון עובדים שהעובד חבר בו, שיש לנכותם מן השכר על פי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה או שהעובד הסכים בכתב כי ינוכו, והתשלומים הרגילים לועד העובדים במפעל;

(א3) תוספת לדמי החבר שמותר לנכותם על-פי פסקה (3), המיועדת למימון פעילות מפלגתית, זולת אם הודיע העובד למעסיקו בכתב על התנגדותו לתשלום התוספת;

(תיקון מס' 4)

תשכ"ה-1964

(תיקון מס' 5)

תשכ"ח-1968

(ב3) דמי טיפול מקצועי-ארגוני לטובת הארגון היציג כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957, שיש לנכותם על פי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה משכרו של עובד שאיננו חבר בשום ארגון עובדים, או שהעובד הסכים בכתב לניכוי כאמור; שר העבודה, לאחר התייעצות עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, יקבע בתקנות את מקסימום דמי הטיפול המקצועי-ארגוני שמותר לנכותם לפי פסקה זו;

(תיקון מס')

(3)

תשכ"ד-19

(4) סכום שהוטל כקנס משמעת בהתאם להסכם קיבוצי או על פי חיקוק;

(תיקון מס')

(13)

תש"ם-1979

(5) תשלומים שוטפים לקופות גמל ובלבד שתשלומים כאמור לקופת גמל שהעובד בלבד חייב לשלם לה לא ינוכו משכרו של העובד אם הוא הודיע למעסיקו בכתב על התנגדותו לתשלום;

(6) חוב על פי התחייבות בכתב מהעובד למעסיק, בתנאי שלא ינוכה על חשבון חוב כאמור יותר מרבע שכר העבודה;

(7) מקדמות על חשבון שכר עבודה, אם אין המקדמות עולות על שכר עבודה בעד שלושה חדשים; עולות המקדמות על שכר עבודה לשלושה חדשים - חלות על היתרה הוראות פסקה (6).

13. סעיף 25 ב' (ב) לחוק קובע:

"מעסיק שניכה סכומים משכרו של עובד, בניגוד להוראות סעיף 25, דינו - מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין".

14. לטענת הנאשמים, הניכויים בוצעו כדין, כמקדמות על חשבון השכר, בהתאם לסעיף 25 (א) 7 לחוק הגנת השכר.

15. בעדות בפני מפקחת משרד התמ"ת טען נאשם 2 :

"סכומי הכסף נוכו מכמה סיבות: חסר כסף בכיס ואז הם לוקחים מהקופה, רוצים לקנות סיגריות אז לוקחים מהקופה, מתדלקים את הרכבים הפרטיים שלהם, רצו לצאת לבלות ולא היה להם כסף, לא חסר סיבות ללקיחת כסף מהקופה, הקופה זה הכספומט של העובדים, אז עכשיו אנחנו מחתימים את העובדים שהכסף שהם לוקחים מהקופה לצרכיהם האישיים ינוכו כמפרעות בתלושי השכר שלהם."

וכן -

"לא ידענו שצריך להחתים את העובדים, אבל מאז הביקורת שלך אנחנו מחתימים את כל העובדים על טפסים המאשרים את הניכויים. ברצוני לצרף לתיק, מסמכים חתומים ע"י העובדים המאשרים את ניכוי השכר ממשכורתם. מסמכים אלה מסומנים כנספחים י.ש. 1-4."

וכן -

"... אם זה היה טעויות כגון: לקוח שברח מבלי לשלם וכו' אנחנו לא מנכים את הכסף הזה. אבל אם העובדים לוקחים מהקופה כספים לצרכיהם האישיים ולא נותנים לי הסברים המניחים את הדעת אז משהו צריך להחזיר את הכסף הזה."

16. הנאשמים צירפו לתיק רישומים בכתב יד - נא/1.

גב' גילה גריידי העידה בעדותה כי ערכה את הרישומים נא/1. לדבריה, מדובר ברישומי ספירת קופות ביחס לתאריכים שנרשמו בראש כל עמוד.

באשר לניכויים משכר העובדים העידה גב' גריידי:

"העדה, גב' גריידי: האמת הייתי 'כולבויניקית', אצל יורם, אבל בבוקר התפקיד שלי היה לספור קופות.

עו"ד דרי: שמה זה אומר, תרחיבי.

העדה, גב' גריידי: זאת אומרת שאני הייתי בבוקר מגיעה למשרד, יורדת לכספת מוציאה את כל הסגירות.

עו"ד דרי: כן.

העדה, גב' גריידי: פורסת את זה בשולחן שלי, מסדרת את זה לפי שמות של מתדלקים.

עו"ד דרי: מה זה סגירות, תתארי לבית המשפט מה זה סגירות.

העדה, גב' גריידי: סגירות, ככה, הייתי מוציאה מהמחשב, סליחה, מהמחשב דוח (לא ברור) של יום קודם.

עו"ד דרי: כן.

העדה, גב' גריידי: מתאריך, משעה עד שעה, והיו יוצאים לי כמה, ועל סמך זה הייתי יודעת, שאת הדוח, כמה צריך להיות לי בסך הכל הקופה עם הכרטיסי אשראי, מזומנים, זה היה מפורט. זה התוכנה מיוחד של תחנת דלק ואז הייתי מוציאה את, מסדרת את כל השקיות.

כב' הש' יהלום: עם מזומנים, עם כסף?

העדה, גב' גריידי: עם מזומנים. בעיקר מזומנים וכרטיסי אשראי. שהייתי מסדרת את זה לפי שמות המתדלקים כי למתדלק יכול להיות לו כמה שקיות...

... הייתי לוקחת את הכל, סופרת, סופרת, כל מתדלק, ואז הייתי, הייתי באה אומרת לו תקשיב, הייתי רואה שהוא כתב למשל, שיש לו 400 שקלים אבל על דוח סגירה, הוא גם היה רושם, היה צריך להיות, ... למשל, 480 וחוסר 80, אז הייתי מתקשרת אז הוא היה אומר לי או שהוא לקח מונית, או שהוא לקח שתיה, זאת אומרת הם רשמו על עצמם שיש את החוסר, והייתי שואלת אבל ממה זה, הייתי חייבת לדעת ממה."

וכן העידה:

"העדה, גב' גריידי: ... מי שכתבתי 20 שקלים, אליאור, מזומן, מפרעה זאת אומרת זה שהוא לקח, זה שהוא היה לי את הדוח שלו והוא לקח כסף וזה ירד לו כמפרעה, לא כמפרעה, כאילו, כחוסר, קראתי לזה מפרעה, אבל כי, כאילו, זה לפני הזמן, הוא עוד לא קיבל את המשכורת, אבל המשכורת זה יהי רשום לו כחוסר. אני אולי כתבתי מפרעה אבל ישמע, אני לקחתי את זה כאילו זה חוסר.

כב' הש' יהלום: את הייתי מכינה גם משכורות?

העדה, גב' גריידי: לא, הייתה בחורה אחרת שמכינה משכורות, אבל אני הייתי מגישה לה את הדוח המסכם שהיא על סמך זה הייתה מגישה, מכינה את המשכורות.

ובחקירה נגדית העידה:

"עו"ד שניידרמן: מאיפה? בואי נאמר ככה, מאיפה לקחת את כל הנתונים האלה, מאיפה את יודעת?

העדה, גב' גריידי: מאיפה שאמרתי לכם, שהייתי מקבלת דוח סגירה והייתי יודעת שיש לי בסך הכל 222 צריך להיות לי, דלק, דלק, מכרו גז, הייתי משווה הייתי רואה שזה מתאים לי לדוח הסגירה שיצא מהתחנה. דוח Z שיצא מהתחנה, ואז הייתי מפרקת, מסדרת את הכסף, אחרי שהייתי מסדרת לפי עובדים, עושה לי רישום, רואה שלעובד היה חוסר, הייתי גם מבררת, מנסה גם לראות למה החוסר וגם תמיד הייתי מיידעת אותם, הייתי אומרת להם תקשיבו, אסור שיהיה לכם חוסר, אני לא רוצה שיהיה לא חוסר ולא עודף, אף פעם לא נתקלנו בעודף, לא זוכרת שהיה לי עודפים, לא, אני לא זוכרת, אבל כשהיה חוסרים, אמרתי להם תקשיבו, יורם לא רוצה לא חוסר ולא עודף, אם תהיו מספיק מפוקסים וגם, אני אגיד לך, היינו עושים להם אחת לכמה חודשים ריענון לעובדים, אמרנו, תהיו מפוקסים זה, זה, זה העבודה שלכם, זה כסף שלכם, תחשבו שזה קופה שלכם, לא רוצים שקל יותר ולא רוצים גם שקל פחות. אם אתם לוקחים, תיידעו, תיידעו את מנהלת המשמרת, תיידעו את יורם, עכשיו לפעמים הם לא מתקשרים והיו עושים מה שהם רוצים, אז הייתי אומרת להם, הייתי חובתי גם שלא יגידו לי מחר, אתה יודע, לא יכול להיות

עמוד 6

שלא יהיה לך הסבר, הייתי אומרת, הייתי שומרת, והייתי אומרת להם, הייתי מתקשרת, והייתי אומרת להם, תקשיבו מאיפה החוסר? זה אומר לי 'אהה כן, לקחתי מונית' 'אהה כן אכלתי 2 גלידות' 'אהה כן אהה כן' 'אהה לקחנו, קנינו, עצי ריח' כאילו, דברים לשימוש הפרטי".

17. עדותה של גב' גריידי תומכת בגרסת הנאשמים, כי הניכוי מהשכר בוצע בשל כך שעובד נטל כסף מזומן או מוצרים לשימוש האישי, במהלך המשמרת.

18. גב' אולסיה דבורקין, אשר על פי עדותה עבדה בזמנים הרלוונטיים בנאשמת, כמנהלת החנות, מסרה גירסה דומה:

"העדה, גב' דבורקין: נגיד אם הייתי רוצה לקנות סיגריות ואין לי מזומן, אז הייתי מוציאה מהקופה וקונה לעצמי סיגריות.

כב' הש' יהלום: כן.

העדה, גב' דבורקין: אני מודעת לזה שזה חוסר, כאילו, שאני, את הדברים האישיים שלי.

כב' הש' יהלום: ומה? איך זה היה מתבצע?

העדה, גב' דבורקין: שהייתי אומרת ליורם, כן ופקידה שבבוקר באה עושה קופות, סגירת יום, הייתה מתקשרת ושואלת אותי, בכל מקרה, אם אני, למה יש לי חוסר בעצם, 50 שקל, 100 שקל, 150 שקל, אז הייתי אומרת 'תוריד לי את זה מהמשכורת'. כאילו כן קניתי סנדוויץ', קניתי חטיף, קניתי מסטיק, סיגריות.

עו"ד דרי: זה היה מקובל בתחנה? בכלל, לא רק את, באופן כללי?

העדה, גב' דבורקין: כן. היו עובדים שאני אישית ראיתי, שכן,

עו"ד דרי: שבאו אליך בתור מנהל החנות,

העדה, גב' דבורקין: כן, מנהלת החנות או עובדת בקופה, מכניסים כסף, את היד לפאוץ, מוציאים כסף ומשלמים, כאילו, לסיגריות וזה ותרשמי את זה שאנחנו לקחנו. זאת אומרת, הרבה מזומן.

19. שלושת העובדים ששמותיהם מופיעים בכתב האישום העידו בפנינו.

העובד אליאור כהן, העיד:

"ש. אתה יודע למה הוגש כתב אישום?

ת. בגלל מפרעות. כשעבדתי כמתדלק היתה התקופה של עליית המחירים. לפעמים עבדתי לבד, הייתי פותח כמה משאבות במקביל. אנשים שהיו מתדלקים במזומן או שלא היו משלמים או שהייתי שוכח לקחת את הכסף, כי הייתי פותח כמה במקביל. אז הייתי מגיע לספור את הכסף ורואה שיש חסרים. גילה מהנה"ח היתה אומרת לי שיש חסרים והייתי מאשר אותם. לפעמים הייתי יודע שמישהו ברח לי וגם ביקשתי שיסתכלו במצלמות וראו את מספר הרכב וזה עדיין נחשב כמפרעה. זה חוסר. זהו זה היה יורד לי מהמשכורת.

ש. למי אתה פונה בעניין הזה?

ת. לגילה" (עמ' 8 ש' 11-18).

על פי עדותו, הניכויים נבעו מחוסרים בקופת התדלוק בסוף משמרת. העד שלל מכל וכל אפשרות כי נטל כספים במודע מהקופה -

"לא יכול להיות. לא היה דבר כזה. חד משמעית" (עמ' 8 ש' 32).

בפני העד הוצגו רישומים מתוך נא/1 בהם מופיע שמו לצד סכומים שונים. כאשר נשאל ממה נובעים הסכומים השיב **"אין לי מושג"**.

20. העובד רם שרייבהנד העיד:

ת: של הספטמבר, 92 שקל ... אני חושב שזה הייתה בריחה של רכב, ופשוט אמרו שזה ירד לי מהשכר והם יעשו חצי חצי, זה מה שאני זוכר.

וכן העיד:

ת:

רשום גם מפרע של 126 שקל, כנראה חוסר, אני לא יודע ממה זה נבע, זה יכול לקרות מהרבה דברים בריחה של רכבים כמובן, זה יכול להיות עודף לא נכון ללקוחות, הכל הגיוני."

מר שרייבהנד אישר כי נהג לקנות מוצרים שונים בחנות שבתחנת הדלק.

עוד העיד כי לעיתים ערבב "טיפים" שקיבל, עם כסף מזומן שהתקבל כתשלום מלקוחות.

"העד, מר שרייבהנד: לגבי סיגריות, אוכל, דברים, כאלו דברים כאלה של החנות, במידה והייתי לוקח, הייתי רשם לי בצד מה אני לקחתי ובסוף משמרת תמיד מעביר או אשראי או, בריחה לי, בריחה לי המילה, שניה, הטיפים כי היינו מקבלים יחסית הרבה טיפים, היינו שם עובדים על סכומים גדולים של כסף, מזומן הכוונה, ואנשים היו משאירים לנו הרבה טיפים. לפעמים הייתי גם מכניס את כל הטיפים חזרה לקופה, ומה שהיה נשאר, כאילו, קרוב ל 20 שקל, כאילו, בסוף כל החישוב הסופי של כל הקופה הייתי מוציא דוחות, כאילו, מהמחשב, הייתי רואה שהכול מאוזן אצלי, לגבי המשמרת שלי."

העד אישר כי בפעם אחת לווה כסף מהקופה. אמנם לטענתו, השיב את הכסף ביום למחרת (עמ' 24 ש' 21).

21. מר אלירן אנסהיים העיד:

"עו"ד שניידרמן: ... תסתכל פה, מפרעה בסך של 123 שקלים.

העד, מר אנסהיים: כנראה שהיה חוסר בקופה והורידו לי את זה. זה מה שקורה בדרך כלל.

עו"ד שניידרמן: אתה יכול לספר על חוסר בקופה מה, מזה, ממה זה נבע?

העד, מר אנסהיים: היו פעמים שהיו פשוט חוסרים בקופה מטעויות של העובדים, יכול גם טעויות שלי, לא יודע, או שאנשים ברחו, באו תדלקו וברחו בלי לשלם, אז האשימו את העובד והורידו לו את זה מהמשכורת."

וכן -

"כב' הש' יהלום: אבל מה אתה אומר לגבי 123 שקלים האלה.

העד, מר אסנהיים: אני מאמין שזה מישהו שברח, הדלק, מישהו שתדלק וברח או משהו בסגנון. כי 123, כאילו, אם זה היה 100 שקל לדוגמא, טוב אולי זה מפרעה, אבל 123."

העד אישר כי היה לוקח לעיתים כסף מזומן מהקופה, לטענתו רק בסכומים עגולים.

העד אישר שקיבל טיפים והיה משתמש בהם לקניית שתיה ואוכל. לטענתו, לא לקח כסף מהקופה ולא טעה בחשבון.

22. לאחר בחינת העדויות הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הרימה את הנטל להוכיח מעבר לספק סביר את טענותיה ביחס לניכויים שבוצעו.

להלן אפרט טעמי.

23. לא שוכנעתי מעבר לספק סביר כי משכר העובדים נוכו כספים בעקבות רכב ש"ברח" דהיינו תידלק ולא שילם -

נאשם 2 העיד כי מקרים של "בריחת רכב" קרו לעיתים רחוקות והעובדים לא חויבו בשל כך:

"העד, מר שוחט: ... פעם ב 4,5, חודשים היה בורח רכב ובדרך כלל ... היה בורח דווקא לשירות העצמי, לא לשירות המלא שהם עבדו בו, לשירות העצמי, זה החוקרת לא ביררה. היא לא שאלה את השאלות האלה בשביל לדעת מה קורה בזה, היא ישר הגישה נגדי, על,

כב' הש' יהלום: אז מה מבחינתך כאשר רכב ברח, כאשר ,

העד, מר שוחט: ישר למשטרה, ולא חייבתי אותם לעולם."

גב' גריידי העידה:

"כב' הש' יהלום: לא, אבל אני שואלת אותך על מקרה שרכב תדלק ולא שילם ? האם זה אי פעם ירד מהעובדים?

העדה, גב' גריידי: לא, בוודאות לא, חד משמעית לא" (עמ' 50 ש' 18-20).

מר שרייבהנד אישר כי מעולם לא קיבל הודעה מפורשת על קיזוז משכרו בגין רכב ש"ברח" -

"כב' הש' יהלום: האם קרה לך, האם קרה לך שרכב ברח ואמרו לך 'אם ככה מקזזים לך את זה מהמשכורת'?

העד, מר שרייבהנד: במפורש? לא אמרו לי את מפורש כאילו שרכב, כי לא יודעים, כאילו אי אפשר לדעת אם זה הרכב ברח או שזה משהו אחר".

מר אסנהיים טען אף הוא ביחס לניכוי:

"אני מאמין שזה משהו שברח".

משמע, לא נאמר למי מהעדים, במפורש, שהניכויים הם רכב שברח.

24. מנגד, טענת הנאשמים כי מדובר בכסף מזומן או במוצרים שנטלו העובדים במהלך המשמרת, נתמכת בעדויותיהם של שתי עובדות לשעבר ובעדותו של הנאשם 2 ואף מתיישבת עם נא/1 שהוצג.

מהשוואת נא/1 לסכומים המופיעים בתלושי השכר, נמצא שקיימות התאמות בין הסכומים שיוחסו לעובדים ונרשמו כ"מפרעה" לצד שמם, לבין הסכומים שנוכו:

א. בתלוש של אלירן אסנהיים לחודש 11/11 מופיע ניכוי בסך 123 ₪.

במוצג נא/1 נרשם:

בתאריך 28.11.11 **"97- אלירן מזומן"** ובתאריך 27.11.11 **"25- אלירן מזומן"** (סה"כ 122 ₪).

ב. בתלוש של רם שרייבהנד לחודש 9/11 מופיע ניכוי בסך 92 ₪.

במוצג נא/1 נרשם:

בתאריך 10.9.11 **"92- רם מזומן מפרעה"**.

עמוד 11

ג. בתלוש של מר שרייבהנד לחודש 11/11 מופיע ניכוי בסך 126 ₪.

במוצג נא/1 נרשם:

בתאריכים 17.18.19/11/11 "166.- רם מפרעה - מזומן".

במקרה זה הסכום שנוכה היה נמוך ב - 40 ₪ מהסכום שנרשם. יצוין כי מר שרייבהנד העיד כי לפחות במקרה אחד שהוא זוכר, השיב סכום שלקח במזומן ביום למחרת.

ג. בתלוש של אליאור כהן לחודש 10/11 מופיע ניכוי בסך 177 ₪.

במוצג נא/1 נרשם:

ביחס לתאריך 6.7.8/10/11 "100 אליאור מזומן - מפרעה" וכן "52 אליאור מזומן - מפרעה".

בתאריך 10.10.11 נרשם "25.- אליאור כהן - מזומן - מפרעה" (סה"כ 177 ₪).

בתלוש של אליאור כהן לחודש 9/11 מופיע ניכוי בסך 238 ₪ ובתלוש לחודש 11/11 מופיע ניכוי בסך 318 ₪.

במוצג נא/1 לא נמצא רישום המתאים לניכויים אלה.

25. למעט העובד אליאור כהן, כל העדים אישרו כי עובדי תחנת הדלק נהגו לקנות מוצרים במהלך המשמרת ושילמו עליהם באמצעות הכסף שגבו על דלק, או באמצעות טיפים, או כי נטלו כספים מהקופה לצרכים אישיים.

על כן אף ביחס לניכויים שבוצעו בחודש 9/11, 11/11 משכרו של מר כהן, לא ניתן לשלול אפשרות שנעשו בעקבות נטילת מוצרים או כסף מזומן לשימוש אישי, כפי שנרשם בנא/1 שנעשה על ידו בחודש 10/11.

26. מהראיות עולה כי הסכומים שנוכו משכר העובדים, מקורם בהשבת הכספים שניטלו על ידי העובדים במהלך חודש העבודה מקופת המעסיקה, בין אם בכסף מזומן ובין אם בדרך של רכישת מוצרים.

הסכומים תועדו בנא/1.

על פי עדותה של גב' גריידי, הדבר נעשה לאחר בירור עם כל עובד ועובד בנוגע לחוסרים בקופה.

לפיכך, טענת הנאשמים כי מדובר במקדמות על חשבון השכר, סבירה.

מכם מקום, טענה זו, הנתמכת בראיות, מעוררת ספק סביר ואף למעלה מכך,

בהאשמות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום.

27. יוער כי אכן נדרש היה להחתים כל עובד, בזמן אמת, על הסכמתו לביצוע הניכויים מהשכר, דבר אשר לא נעשה. יחד עם זאת, בכך אין די על מנת להוכיח את יסודות העבירה.

סעיף 25(א)(7) לחוק הגנת השכר אינו כולל דרישה ל"התחייבות בכתב".

עוד יש לציין, כי על פי פרוטוקול עדותו של הנאשם 2, מאז הביקורת שנערכה בתחנת הדלק, חותמים העובדים על טפסים המאשרים את הניכויים.

28. סיכומי של דבר - אני מזכה את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, זאת מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ח, (14 מרץ 2018), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.